

II

NOOIT.

Nooit zal 'k in hunkering uw gezicht
met 't branden van mijn mond beroeren;
het noodlot heeft zijn werk verricht:
het wilde ons ver uit eenen voeren.

Nooit zal 'k bij de aanhef van den nacht
het streelen voelen van uw handen;
ik heb u ademloos gewacht,
maar zag alleen de sterren branden.

Nooit zullen wij in 't diepst gepeis
en heet verlangen elkaar bereiken;
Als we eenzaam zijn uiteen gereisd
gaat eenmaal ook 't verlangen wijken;
in gemis aan u zal 'k dan bezwijken.
